

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiesane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Semne triste.

Sibiu, 16 Maiu n.

Două fapte patriotice au sêvîrșit cei-ce cred că sunt chemați să păzască unitatea și integritatea statului ungar, fapte de importanță atât de mare, încât presa magiară, — patriotică și ea, — nici nu pôte să le laude din destul.

Lucrurile s'au întemplat în *Timișoara* și la *Pojon*. Curios; în două centre, cari numai magiare nu sunt. Dar' tocmai pentru aceea s'au întemplat. Magiarul adevărat nu se înjosește până acolo, ca să facă pe spionul politic, cum au decis patrioții din *Timișoara* să facă, creând în sinul vestitei lor reuniuni naționale, cu filiale prin toate părțile locuite de naționalități, o secție secretă-politică, ca cea de pe vremea lui Bánffy-Jeszenszky. Se demit însă la acest rol uricios și condamabil patrioții cei noi și de curând botezați, cari numai pe calea aceasta pot să facă trebile neconturbați de nimeni, la umbra și sub scutul șovinismului magiar.

Un Magiar adevărat nu va veni nici-odată la ideea, că dacă nemulțămiri se ivesc printră naționalitățile nemagiare, — nemulțămiri de caracter politic, — trebuie controlați, spionați și urmăriți frunțașii și luminătorii poporului; ci inima sa nobilă îi va dicta cu totul altceva, anume: că trebuie căutat *isvorul* nemulțămirilor, și prin le-cuirea răului trebuie căutat îndreptarea și încetarea nemulțămirilor. La noii patrioți însă înzădar căutam inimă nobilă. Ear' de-asupra ei au ajuns, în politică tot așa ca și pe celelalte terene.

Pot însă noii patrioți din *Timișoara* să spioneze cât le place, lucruri compromițătoare nu vor descoperi nici odată în contul poporului român, și nici în contul celorlalte popore nemagiare din patrie, — pentru-că la conspirațiuni noi nu ne pricepem.

Hotărîrea patrioților din *Timișoara*, de a face de aci încolo pe spionii și denunțanții, deși e curioasă, e însă cel puțin de caracter particular și nu are timbrul oficiosității. Ear' în orele sale libere (când adecă nu face negoț) slobod e fie-care Khon, Löwy sau Freund, — astăzi toți cu nume frumos sunătoare magiare, — să facă ce îi place. Când va face lucruri necuviincioase, se va afla cine să îi deie peste degete, sau să îi prindă de perciuni. E însă curioasă din cale afară, pentru-că e oficioasă, hotărîrea congregației comitatense din *Pojon*, care luând poziție în contra lătirii panslivismului, a decis înaintarea unei reprezentațiuni la dietă, în scopul ca să se modifice legea de naționalități, — isvorul agitațiunilor naționaliste.

Iată că știm și auzim ceva nou de la patrioții din *Pojon*. A cere respectarea unei legi și executarea ei conștientioasă, înseamnă a agita!

Criminalii sunt deci cei-ce pretind, ca legea să fie ținută cu sfințenie, ear' nu cei-ce o desconsideră!

A, dar' și mai tari și mult mai grozavi sunt patrioții din *Pojon* în definierea noțiunii panslivism.

Au constatat adecă în congregație, că panslivismul cucerește terenul

pas de pas, cu o celeritate înspăimântătoare, și că „prin acesta se împedecă în întreaga Ungarie de sus, deosebi însă în comitatul *Pojon*, în mod îngrozitoriu — maghiarisarea”.

Am înțeles. Panslivism este deci aceea, când nu te lași să fi magiarizat, ci vrei să rămâi Slovac. În urmare, daco-românism e aceea, când vrei să rămâi Român și te opuni maghiarisării; și tot așa fel de pómă rea e și pangermanismul, acum de nou descoperit, ales în părțile Banatului.

Dacă e așa, apoi să se pună mai bine pe griji patrioții din *Pojon*, — căci prin simpla modificare a legii de naționalități, sau chiar prin abrogarea ei în întregul cuprins ce l are (lucru care mare supărare n'ar face naționalităților nemagiare, fiind-că pentru ele e tot una, dacă există o lege și nu se execută, sau dacă nu există), nu vor învinge panslivismul, cum nu vor învinge alți patrioți, pe alte locuri, nici pangermanismul și nici dacoromanismul, existent în imaginea lor, — pentru-că cu naționalitățile nemagiare din patrie pot să facă patrioții ce le place, — numai să le magiarizeze nu vor pute în veci și pururea.

Prea e desvoltată conștiința națională la toate, și prea triste și amar simțite sunt experiențele făcute în trecut, pentru-ca să știm și să ne putem apăra toate în contra maghiarisării forțate, — chiar și fără a mai avea o lege despre naționalități, de care și până acuma absolut nici un folos n'am avut.

Pentru noi, Nemagiarii, nu e nimic îngrijitoriu deci în ceea-ce s'a petrecut la *Timișoara* și *Pojon*; ar trebui să fie însă îngrijitoriu pentru cercurile sănătose magiare, pentru-că dacă politica magiară merge mai departe pe calea apucată, și ajunge să fie condusă de oameni cărora le lipsesc cu desăvîrșire facultatea dreptei și corecteii judecări, — ajungem acolo, că sôrtea statului nostru vine lăsată în grija întemplării.

Pentru-că să se știe, că în cas de primejdie nu patrioții patentati de astăzi de la *Timișoara*, *Pojon* și de pre-tutindenea, ci earăși noi, popórele băstinașe ale patriei comune va trebui să sârim întru apărarea hotarelor țerii, așa cum am făcut și în trecut, în decurs de o miă de ani, cu poporul magiar împreună. Și ore cu ce zel, cu ce alipire, cu ce însuflețire vom pute întra noi în luptă, când în vreme de pace nici atâta nu putem avea de la statul din care facem parte, ca să fim apărați în contra celor-ce în continuu ne suspicionează, ne spionează, ne insultă și ne tratéză ca pe niște dușmani ai statului??

Cercurile sănătose magiare ar trebui deci să înțelegă, că cele întemplate la *Timișoara* și *Pojon* sunt semne triste, nu pentru noi, ci pentru Magiari, și ar fi bine dacă ar înțelege primejdia înainte de a bate ora a douăsprezecea. Noi ni-am făcut totdeauna datorința și ni-o facem și acum, atrăgându-le atențiunea asupra ei. Mai mult nu putem să facem.

Sau să nu mai fie și cercuri sănătose politice magiare?? Ar fi și mai trist!

„Curentul nou”.

(Urmare.)

Ori avem pôte să înțelegem sub „acțiunea ce are să se începă cu ôrecari sorți de isbândă” chiar o acțiune parlamentară eficace cu prospecte de succes? Căci — mirabile dictu — și despre așa ceva ne vorbesc reprezentanții mișcării acesteia. Ei, dar' a crede serios o astfel de imposibilitate — așa zicând — palabilă, s'ar pute erta numai unuia care tocmai a căzut din ceriu, dar' nu unuia care are măcar și numai cea mai palidă idee despre libertatea alegerilor în Ungaria și despre spiritul care predomină astăzi parlamentul. „Alegerile la comandă liberă” din Ungaria constituie dór' un pendent demn la libertatea în Rusia, întru-cât esclamațiunea cunoscută a Căzaciului: „Libertatea noastră este atât de mare, încât — dacă poruncește Țarul — facem republică!” se potrivește în variantă corespunzătoare și la noi, căci și noi putem esclama cu mândrie: „Libertatea noastră electorală este atât de mare, încât — dacă poruncește ministrul-president — pot fi aleși chiar și Români în dietă!” Și se mai vorbește de o acțiune parlamentară! Ce amăgire! Deja simpla abordare a chestiunii: activitate sau pasivitate tradéză o apreciere de totul falsă a situațiunii. Chestiunea nu se impune astfel, ci în realitate e: Putem noi de present urma încă și o altă politică, decât politica de pasivitate? Intrebarea aceasta earăși nu mai este nici o întrebare pentru aceea, cari nu au tras un somn peste luptele electorale din Ungaria și pricep adevăratul rost al pasivității noastre.

Pasivitatea decretată prin conclusele conferențelor noastre nu este în ființa sa alt ceva, decât constatarea solemnă a imposibilității faptice de a pute participa chiar și cu cei mai neînsemnați „sorți de isbândă” la alegerile dietale.

„Conferența (din anul 1892) constată că poporul român, care la ultimele alegeri dietale (adecă din 1887) s'a putut valida liber numai în un singur cerc electoral, este scos de facto din cadrul constituționalismului prin legile electorale precum și prin practica constituțională electorală, și este condamnat pe terenul luptelor constituționale de partid la pasivitatea involuntară”.

Prin urmare nu din principiu, nu cu tendențe contra statului — cum ni-o înșinuă cu nedreptul adversarii — ci involuntar, sub sila neînlăturabilă a imposibilității faptice de a participa la alegerile dietale — silă impusă de regimul dominant — s'a decretat pasivitatea.

Și cu toate acestea se crede, că este suficient, ca noi să decretăm — fie chiar prin o conferență convocată în toate formele legale — activitatea parlamentară, ca să se facă imposibilul posibil? Ar pute crede chiar și cel mai zelos activist în o astfel de vrăjitorie?! Și dacă ar crede așa ceva, nu ar deveni victima celei mai crudele iluzii?!

Dar' să presupunem chiar imposibilul ca posibil, să presupunem că ar reuși și vre-o câțiva deputați naționali — în ciuda comandei de sus — să intre în dietă, întreb: Quid tunc? Ei bine, eventual vom pute admira acești bărbați „harnici”, cari s'ar opune unei întregi armate, ca să-i închidă calea, căci au deja un exemplu proșpăt înaintea lor și știu, că armata aceasta îi va călca la pământ și va trece înainte peste ei; dar' a vorbi la un astfel de spectacol tragi-comic despre „o acțiune politică cu ôre-cari sorți de isbândă” sau chiar și numai despre „o apărare a cauzei sfinte în fața lumei” ar fi — cred eu — o ironie amară.

Este deci o pură iluzie chiar și a gând: numai întră împrejurările de astăzi la altă politică națională eficace, decât la cea a rezistenței pasive; e o pură iluzie a vorbi astăzi despre începerea unei „acțiuni politice cu ôrecari sorți de isbândă”; este o pură iluzie a crede, că depinde de la bunul nostru plac a abandona tactica de luptă a pasivității și a inaugura tactica activității parlamentare; este o pură iluzie dacă se speră a pute rupe din mâna adversarilor arma suspiționărilor obligate, prin parțială sau totală modificare a programului național, și este pură iluzie dacă se crede, că pe terenul pieziș al oportunismului te poți opri la calea jumătate.

Și ce bufonerie involuntară, ce autoironie zace în momentul, când tocmai aceia cari se preumblă în regiunile aeriane ale astorfel de ilusiuni deșerte, ne advertisează cu gravitate, că să ne „facem sêma cu exigențele unei politici mai realiste, care ne promite mai bune rezultate efective”.

Va să zică, de dragul astorfel de ilusiuni deșerte să supunem programul național unei modifițiuni și încă unei modifițiuni după puncte de vedere și principii, cari, consecvent aplicate, esclud cu totul programul național? Și aceasta ar însemna „politică realistică!” Crédă această cui îi place, eu nu o cred!

Nu! Cât de puțin pôte fi astăzi vorba despre o „acțiune politică cu ôrecari sorți de isbândă”, atât de puțin pôte fi vorba astăzi de o modificare a programului național. Ori-ce păreri individuale ar avea unul sau altul despre program, considere îndeosebi — ca să aduc numai cel mai apropiat exemplu — autonomia Transilvaniei — precum o fac unii — ca o parte constitutivă indispensabilă a programului național, ori considere — cum o fac alții — introducerea acestui postulat în program drept o greșelă politică, ori în fine considere — cum o fac alții — acest punct de program ca un eventual obiect de recompensațiune... toate acestea sunt chestiuni cari de abia atunci s'ar pute discuta, când va fi sosit odată timpul pentru o revizuire sau modificare a programului. Astăzi ne lipsesc toate condițiunile reale pentru asta, și a modifica un program de partid pe baza unor pure ilusiuni pôte fi ori și ce, numai politică reală nu!

De present nu există nici un motiv pe care s'ar păre îndreptățită o modificare a programului național, din contră, de present i-se pune chiar o piedecă neînlăturabilă în cale. Astăzi, când se află partidul în o stare de ex-lex, când prin ordonanțe anti-constituționale ni-se denegă întruinirea conferenței partidului, — singurul for competent pentru o astfel de modificare — nici măcar cugeta nu se pôte la modificarea programului, fără ca să premergă desființarea actualei noastre organizări politice, a cărei reconstruire însă — dacă nu se va întempla o minune, — ar fi chiar un lucru imposibil. La tot cazul ar fi un experiment de tot ciudat dacă noi — imitând pe orbul Samson — am clătina înși-ne columnele templului organizațiunii noastre actuale politice, ca bolta aceluia să se năruiască peste capetele noastre și apoi noi, ieșind de sub ruine să încercăm pe aceste ruine ale partidului național reorganizarea noastră politică. Un astfel de experiment pôte avea numai un singur rezultat sigur: Descompunerea noastră națională politică. Și la rezultatul acesta am avea să ne așteptăm atât în cazul când am contempla reorganizarea noastră politică pe baza națională, precum se propune din o parte, cât și în cazul, când am șterge simplamente dintră cei vii partidul național, ca din cenușa-i să răsără asemenea unui Phoenix, un partid internațional precum ni-ae

propune din altă parte. În cazul prim — firește — va împiedeca guvernul opera reconstruirii din același motiv și cu același mijloc, precum a încușat de prezent libertatea de acțiune a partidului național, în celalalt caz însă am îndeplini noi înșine opera descompunerii noastre naționale politice, care operă de descompunere nu sunt în stare să o realizeze contrarii nostri cu toată puterea statului ce o au în mână. Căci — se nu ne amăgim noi înșine — un partid național sub stég internațional, fără basă națională și fără caracter național, nu numai la aparență, ci și în realitate nu ar mai fi partid național. Fără partid național însă nu există politică națională, ceea-ce țin și la ocasiunea acésta a accentua cu tot dinadinsul.

Astfel iese caracterul destructiv al acestei mișcări tot mai evident la ivelă. De dragul unei închipuirii de a inaugura o politică națională mai eficace decât rezistența pasivă, am avé să sacrificăm, înainte de toate programul nostru național, în urmarea acesteia să sacrificăm însuși partidul național și în fine să renunțăm totodată și la o politică națională peste tot.

Astfel vedem și de astădată ce efect pustiitor pôte avé o mișcare politică, dacă, deși inițiată cu cea mai bună intențiune, isvovese din sorgintea tulbură a aprecierii false a situațiunii și da-ă inițiatorii nu sunt pe deplin în curat cu toate consecvențele proprii lor mișcări.

Astfel vedem, că stăm — precum am accentuat-o mai sus — în fața alternativei: sau să ținem constant și bărbătește la pozițiunea principială a rezistenței pasive, sau abandonăm acest punct de vedere de dragul închipuirii unei politici mai eficace și atunci să renunțăm totodată și la o politică națională peste tot.

De sigur este o situațiune politică foarte supărăciasă a fi condamnat cu mâinile și picioarele legate la rezistența pasivă, ceea-ce resimțim cu toții și psihologic este de înțeles boldul a căuta scăparea din situațiunea acésta siluită. Ar fi însă o greșelă politică fatală, dacă noi în credința de a scăpa din acésta situație silnică, am abandona și ultima noastră poziție legală constituțională a defensivei naționale.

În faza actuală a luptelor noastre politice lupta decisivă politică are să se învîrtă în jurul întrebării: Avem noi Românii în Ungaria constituțională dreptul constituțional a ne organiza ca partid politic, ca să ne validăm între marginele legii ca factor politic? Da sau nu? Acésta este pentru noi astăzi prima, cea mai importantă și mai actuală întrebare, căci în tendența, ca și poporul român să se valideze în patria sa ca factor politic, culminează într-egă noastră politică națională și dreptul organizării politice de partid pe basă legală și cu caracter național constituie tocmai conditio sine qua non-ul întregii noastre politici naționale. (Va urma.)

Conferențele învățătoresci.

Cercul Dej.

— 12 Maiu n.

În conformitate cu dispozițiunile autorității noastre școlare, învățătorii și învățătoarele din tractele Bistrița și Dej s'au întrunit în conferențe anuale în orașul Dej la 1 și 2 Maiu n. 1902 sub conducerea P. O. D. Grigoriu Pletos, comisariu consistorial.

În urma convocării publicate în „Telegraful Român” Nr. 35 a. c. membrii acestei conferențe s'au întrunit în ziua de 1 Maiu n. la orele 8 a. m. în biserica gr. or. din Dej, unde s'a oficiat serviciul divin împreună cu invocarea duhului sfânt de către domnia Grigoriu Pletos, comisariu consistorial și Teodor Herman, protopresbiter tractual.

La 9 ore a. m. întrunindu-se apoi cei prezenți în sala școlii confesionale din loc, dl comisariu deschide ședința primă a acestor conferențe prin o remarcabilă vorbire, care are de obiect problemele și ideile școlii moderne. Vorbirea a fost ascultată cu cea mai mare atențiune, ear' dl comisariu a fost remunerat cu vii aclamațiuni de „Să trăiească”.

Se începe ședința I, ținută la 1 Maiu de la 9—11½ ore a. m.

Se constituie biroul alegându-se de notari ai conferenței învățătorii Simion Pahone și Augustin Herman, ear' bărbăți de încredere Ioan Cotuț (Galați) și Grigoriu Gavriș.

Dl comisariu prezintă și cetesece programul desbaterilor menite pentru ședințele conferenței din acest an.

Se prezintă elaboratele:

- Cari sunt ocupațiunile laterale ale învățătorilor, cari ocupațiuni în conferențele anului 1901 au fost invocate ca pedeci în calea progresului normal al învățământului în școala populară? — disertație de Ioan Cotuț din Galați.
- Modul de predare al cantului în școala populară, — disertație de Simion Pahone învățătoriu în B.-Joseni.
- Împărțirea după despărțiminte a materialului din Geografie, — schiță de plan de Mihail Oros învățătoriu în Poiana-Blenchi.
- Momentul psihologic și cel logic în procesul învățării, — disertație lucrată pe baza ȘȘ. 26 și 29 din pedagogia I. Popescu, de Ioan Cotuț învățătoriu în Galați.
- Tractarea piesei de cetire „Pățania unui copil”, prelegere practică de Ioan Cotuț (Galați).
- Fiul cel pierdut, — prelegere practică din religione, de Ioan Cotuț, învățătoriu în Brașfalău-superior.

Se aleg comisiunile criticătoare.

Se ridică ședința la orele 11½ a. m. și se anunță ținerea ședinței a II-a la orele 2 p. m.

Ședința II. După deschidere se pune la ordinea zilei:

Cetirea elaboratului intitulat „Împărțirea materialului din Geografie” de M. Oros.

După cetirea elaboratului dându-se cuvântul recensentului I. Cotuț (Galați), acesta arată că elaboratul e ținut într-egă marginile planului de învățământ pentru școle cu un învățătoriu și cu o clasă cu mai multe despărțiminte, mai departe arată că cuprinde tot materialul provădit în planul de învățământ.

La discuțiunea liberă iau parte dōmna Maria Bozga, dñii Bartolomeiu Farcaș, Leon Ursace și Vasiliu Micudă, cari arată că materialul din geografie în forma cum l'a prezentat dl M. Oros în elaboratul seu, ia o estensiune prea mare și astfel nu pôte duce la rezultate pozitive și durabile.

Conferența recunoște vrednicia dlui Oros de ași fi dat nisuița a pătrunde în elaborarea temei acesteia, cu interesul, pe care îl concedes ale dsale puteri.

Prelegerea practică: „Tractarea cu privire la cetit și conținut a piesei de cetire Pățania unui copil” lucrată de I. Cotuț (Galați).

Nefiind elevii prezenți și neputându-se acuira într-egă împrejurările date, — autorul predă tema în abstract.

În urma discușiunilor libere, la cari au luat parte Eugeniu Tănase ca raportor al comisiunii criticătoare, B. Farcaș, Ioan Ianca și dna Maria Bozga, conferența concludă, că tema a fost făcută cu deplin interes de a promova idei în conștiința elevilor și cu interes la consolidarea unor noțiuni logice, cari ar pute rezultă din înțelegerea acestei piese. Preste tot tema ca lucrare a fost apreciată ca deplin succésă, ca predare însă nu s'a putut aprecia din motivul sus amintit.

Se cetesece elaboratul prezentat de Ioan Cotuț (Galați) asupra cetiunei: „Cari sunt ocupațiunile laterale ale învățătorilor, cari ocupațiuni în conferența din 1901 au fost invocate de pedeci în calea progresului normal în școlile noastre confesionale?”

Despre succésul și mulțămirea ce a produs acésta disertațiune, amintesc atât, că dl disertant după ce a terminat cu cetirea elaboratului a fost remunerat cu vii aplause.

Dl Ioan Cotuț pentru a înlesni conferenței desbaterea acestei lucrări, arată în partea primă a elaboratului seu greutățile cu cari zilnic trebuie să se lupte învățătoriu și îl silesc, ca vrënd nevrënd să și afle fel și fel de ocupațiuni laterale, cari ocupațiuni în mare parte au fost și sunt pedeci ce jignesc mersul normal și firesc al învățământului.

În partea a doua espune în 2 grupe ocupațiunile laterale ale învățătorilor, și anume: Grupa întâiu cuprinde așa numitele ocupațiuni compatibile cu cariera învățătorescă, cari numai dacă învățătoriu le esereciéză în mod abusiv și cu neglijarea datorințelor sale pot să devină stricăciōse învățământului. Aceste sunt;

- Economia în toți ramii sei principali.
- Pomăritul și grădinăritul, impuse chiar prin planul de învățământ.
- Participarea la afaceri administrative parochiale, ca notariu al comitetului și al sinodului parochial

d) Cantoratul.

e) Orele private.

Grupa a II cuprinde ocupațiunile incompatibile per absolutum cu chemarea de învățătoriu, aceste sunt:

- Comerciul și crăsmăritul.
- Aplicarea ca scriitor în cancelariile notariale sau advocatiale.
- Ocuparea cu facerea de documente private oprite ch'ar prin legea statului.
- Ori-ce oficiu comunal.

În partea a treia a operatului autorul amintesc mijlōcele, prin cari crede că s'ar puté delătura aceste piedeci stricăciōse.

Dintré acestea amintesc:

- Ridicarea dotațiunei învățătoresci.
- O mai bună îngrijire a organelor noastre bisericesci și școlare.
- Formarea de fundațiuni archidieceane, protopresbiterale și în deosebi parochiale pentru acest scop.
- O inspecție mai regulată și mai conștiințioasă din partea autorităților în afaceri școlare etc. etc.

În urma discuțiunii libere, la care a luat parte dōmna Leontina Beșă ca raportōră a comisiunii criticătoare, B. Farcaș, I. Vlasim și Simion Pahone, se exprimă ca dorință rezultată din discușiunile speciale asupra raportului comisiunei, ca Preaveneratul Consistoriu să caute modalitatea prin care s'ar puté delătura pe o cale sau alta încordările ce iciclea se observă într-egă preot ca director școlar și într-egă învățătoriu, și pe o cale sau alta să se impună catechisatiya în școala populară preoților.

Cu acestea se ridică ședința a doua, anunțându-se proxima pe ziua următoare la 8 ore a. m. (Va urma.)

Revistă esternă

Presidentul Franciei — la Petersburg. Marți, la 9 ore 25 minute s'era, presidentul Loubet însoțit de ministrul president Waldeck-Rousseau, de ministrul afacerilor coloniale Decrais și de ministrul marinei Lamezan, a plecat din Paris la Brest, unde s'a imbarcat pentru a merge la Petersburg în vizită la țarul.

Incoronarea regelui Alfonso XIII. Măne (17 Maiu st. n.) împlinesce anul 16 al etății sale regele Alfonso XIII. al Spaniei, când într-egă mari solemnități va fi încoronat și va lua însuși guvernarea, condusă până acum de mamă-sa, regina-regentă Christina. La actul încoronării — ducă cum se știe — M. S. împăratul și rege al nostru Francisc Iosif I. va fi reprezentat prin archiducele Carol Stefan, însoțit de splendidă suită.

Alfonso XIII. e fiu posthum, născut la câteva luni după mōrtea tatălui seu Alfonso XII., și astfel timp de peste 16 ani afacerile guvernării au fost conduse de regina văduvă Christina, care acum — conform constituției — cedéză fiului ei grijile guvernării. În acest lung șir de ani Spania a trecut prin multe

FOIȘORĂ

Stephania.

dramă musicală în 3 acte, de H. Kirchner.

În zilele proxime se va reprezenta pe scena teatrului din Sibiu, din partea societății de operă a lui L. Bauer, cu concursul mai multor membri activi ai diferitelor Reuniuni de musică din Sibiu, pentru prima dată drama musicală în 3 acte „Stephania”, compusă de talentat și bineapreciatul compozitor H. Kirchner, directorul de musică al „Reuniunii române de musică din Sibiu”.

Considerând viul interes ce se manifestă de pe acum în toate straturile societății sibiene față de acésta creațiune a neobositului compozitor-poet, credem că va fi bine-venit și publicului românesc, dacă în cele următoare vom da o scurtă schiță a cuprinsului piesei.

Acțiunea se petrece la anul 1002 și descrie tragica și repentina mōrte a tinerului împărat german Otto III sub zidurile Romei.

Actul I. ne conduce în apropierea Romei, apărută încă contra împăratului Otto din partea lui Crescentius. Fiica lui Crescentius, Stephanie, care locuiesce în afară de Roma, mărturisesc amiceii sale Camilla amorul ei

față de un tiner erou german, pe care l'a întâlnit la vânătoare pe dealul mirtelor din apropiere.

De-și Camilla nu pôte înțelege: cum este posibil, ca Stephanie, fiica lui Crescentius să iubească pe un inamic al patriei, și de-și Stephanie însăși este conșcie că amorul acesta este nebun și va avé urmări funeste, Stephanie rōgă totuși pe amica sa, să-i lase dulcele vis și cu strigăt de bucurie alărgă spre iubitul ei, sosirea căruia a anunțat-o deja cornul seu vânătoresc. El se numește pe sine Conte Otto. Ambii își mărturisesc amorul și uitând tot ce i' desparte, își cântă fericirea, care pare a se reflecta pe într-egă natura ce-i împrejmuesce. Cântecul de s'era al călugărițelor din claustrul depărtat anunță ora despărțirii.

Actul II se petrece în „Cetatea îngurilor” din Roma, unde Crescentius continuă a se apăra contra Germanilor.

Beliducelui, adormit de oboseală, îi apare în vis Cesar, care i-a servit totdeauna drept astru conducător și îi prezice că va fi învins.

Cu toate acestea Crescentius își propune să încerce cu unica și credincioasă sa trupă un atac; dar înainte de a face acésta, trebuie să și încurageze luptătorii slăbiți de multe privațiuni, oferindu-le vin. Atacul nu reușește, Romanii fug. Otto cu Germanii sei străbate în cetate. Crescentius trebuie să se

predee. Tocmai când este să fie judecat, sosesc Theophano, mama împăratului. Cu toată opoziția lui Otto, dinsa reușește, ca Crescentius să fie condamnat la mōrte. După acésta îi comunică lui Otto, cu care a rămas singură, că i-a succés a câștiga pe sēma acestuia mâna prințesei grecesci Zoe din Bizanț. Încă în aceeași zi prințesa va avé să intre în Roma. Otto se vede în fața unui fapt împlinit și irevocabil. În acésta situațiune desperată îl află Stephanie, care a venit să implōre pentru părintele ei grație de la Împăratul, în persōna căruia recunoșce cu orōre pe iubitul ei. Otto trimite imediat un curier spre a agrafia și elibera pe Crescentius, și Stephanie, recunoscând iubirea și fidelitatea iubitelui ei, cade în semn de mulțămītă în brațele acestuia. A fost prea târziu; capul lui Crescentius căduse deja. Furibundă se desface Stephanie din brațele Împăratului, blăstēmându-l pe el și neamul lui. În timp ce Otto, desperat, voiesce să alerge după ea, în depărtare rēsună musică veselă și strigătele de bucurie ale poporului. Mirésa împăratului își face intrarea în Roma.

Actul III. ne conduce iarăși în boschetul mirtelor, unde s'a petrecut actul I. Stephanie nu se pôte împăca cu cugetul, că pe când dinsa se stinge aci în singurătate, pe atunci Otto pôte este fericit cu grecōica. Il

chiamă la dinsa. Dacă este necredincios o va rēsuna pumnalul, ce l'escote din sin. Otto vine și este întreg al ei. Pentru sigilarea legăturii lor beau frățietate de sange. Și acum, după-ce a gustat acésta fericire, Stephanie voiesce să mōră. Iși pune din otrava ce o avea pregătită, câteva picături în păhar. Otto îi smulge otrava și și pune și în păharul propriu. Fără dinsa nu pôte trăi nici el. Ambii golesc paharele. Și în contrast mișcător față de strigătul de amor din actul I. rēsună acum cāntarea de adio.

Theophano, chemată de Camilla, află pe Otto mort în brațele Stephaniei!

Opera va fi dirigiată, cu măestria-i cunoscută, de însuși compozitorul — poet H. Kirchner. Rolurile principale sunt distribuite astfel: Stephanie d-șōra Clemys Krauss; Împăratul Otto dl Conrat; Crescentius dl Victor; Spiritul lui Cesar dl Weiss, și Theophano d-șōra Reda; ear' pentru rolul Camillei, intima Stephaniei, a fost câștigată, valorosul membru activ al Reun. române de musică din Sibiu, d-șōra Elena Cunțan, absolventa Academiei reg. de musică din Berlin, pe care vom avé ocașiune a o vedé pentru prima dată debutând alătura cu artiști dramatici de profesiune și care, fără îndoială, se va achita, cum nu se pôte mai bine, de rolul ce i-s'a încredințat. C. P.

nenorociri, într-o cară mai mare a fost nenorocitul războiului din 1898 cu Statele-Unite americane, în care și-a pierdut insulele Cuba, Portorico, etc., ultimele rămășițe din mărirea sa de odinioară. Fi-va ore mai norocoasă sub tinerul rege?

Turburările țărănești din Rusia. Conform unor rapoarte date din Varșovia, cu ocaziunea sufocării turburărilor țărănești în cinci guverne soldații au omorât 56 oameni și au rănit 167. — Turburările s-au estins și asupra guvernelor de la vest.

Știre suspectă. Ziariul parisian „Le Rappel” susține a avea raport din Trieste, că *escadra austro-ungară* din portul de la Pola, compusă din opt bastimente cuirassate și din un detașament de torpilor, a primit ordin să plece imediat în apele levantine. Comandan-tului escadre i s-au dat ordine sigilate, pe cari numai pe marea deschisă e în drept a le desfăce și ceti.

O nouă republică. Se raportază din Londra, că în curând insula Cuba va fi proclamată republică independentă, la care act Statele-Unite americane vor ține rolul nașului. — Prin această Statele-Unite și împlinesc numai promisiunea dată cubanilor înainte de începerea războiului contra Spaniei, când asiguraseră pe cubani, că n-au intenție să-și anexeze insula, ci numai s-o elibereze de sub dominațiunea spaniolă.

NOUTĂȚI

Pro memoria. Zi însemnată în istoria luptelor poporului nostru, zi de pioasă și recunoscătoare aducere a minții față de vrednicii luptători și conducători ai elușării libertății poporului român din această patrie, — 3/16 Maiu, fii salutați din partea fiilor națiunii române!

Pe când alte popoare pot să aducă în dragă voie prinosul de recunoștință și aducere a minții zilelor însemnate din istoria lor, pe când pot să serbeze cu alaiuri aceste zile, — noi numai în adâncul inimilor noastre putem să serbăm pe ale noastre zile mari istorice. Așa sunt vremurile, așa sunt împrejurările!

Cu atât mai scumpe ne sunt însă! Cu atât mai adânc săpată e memoria lor în inimile noastre! Să serbăm deci în sufletul și inima noastră ziua de 3/16 Maiu, amintindu-ne cu pietate faptele mărețe ale conducătorilor și luptătorilor nostri de atunci.

Desmintire. Față cu știrea dată de gazetele străine, că termenul pentru alegerea de episcop în Arad ar fi pus pe 5 Iunie a. c., suntem autorizați a declara, că știrea nu corespunde adevărului, și că termenul de alegere încă nu e fixat.

Un mecenat al neputincioșilor. Anton Szailer, locuitoriu în Timișoara, care nu de mult dăse reuniunii „Crucea albă” 51.000 de coroane pentru înființarea unui spital de copii, — cum se raportază din Timișoara — zimele acestei a pus la dispoziția primăriei Timișoarei 100.000 de coroane în scopul înființării unui asil pe seama omenilor săraci deveniți neputincioși.

Ziua natală a Romei. În 21 April obicinuesc poporul din Roma să serbeze ziua natală a Urbei-eterne (anul acesta, conform tradiției, ar fi aniversarea a 2656-a). De astă-dată aniversarea a fost amânată cu două săptămâni, dar' cu atât mai splendid a fost apoi serbată. Reuniunea artistilor din Roma a arangiat pe Muntele-Palatin, în stil antic, serbarea Palilii care în vechime se serba în onoarea zeiței Palas (de la numele căreia și are numirea Muntele-Palatin). În-ceputul serbării s'a făcut prin o mare procesiune pe Muntele-Palatin, mergând în fruntea conductului cavaleri (equites), pretoriani pedestri și călăreți îmbrăcați în blane de pantere numidiane, și soldați îmbrăcați în diferite costume antice romane; urmau apoi lecticele patricianilor și damelor patriciane, înconjurată de corăspundătoare suite de sclavi; apoi lectica împăratului (Nero) și a împărătesei (Poppea Sabina) înconjurată de senatori, consuli, pretori și alți dignitari de stat; apoi fecițele vestaline, în frunte cu Vestalis

Maxima, și pontificii (preoții) în frunte cu Pontifex Maximus. Vestala superioară și Pontificele maxim au adus zeilor jertfă, cu același ceremonial cum era în us în Roma antică. Participanții la serbare erau artiști, artistele și modelurile pictorilor și sculptorilor din Roma, și nu puțini dintre ei — deosebi reprezentantul împăratului Nero și reprezentanta împărătesei Sabina — se mâneau de minune cu statuetele din muzeul Vaticanului și Capitolului. De încheiere treisute de cântăreți au cântat oda lui Horat „Carmen secular” pe carea împăratul August o auzise cântată mai întâiu. Efectul cântării a fost sublim. — Public a fost imens de mult, cu toate că numai plătind taxă de zece lire putea să asiste la această serbare.

Despărțământul Asociațiunei — la Cristian. Ca termen pentru escursiunea proiectată în comuna Cristian, s'a fixat ziua de Duminecă în 12/25 Maiu a. c. Răspunsurile liturgice le va da un grup de clerici. După terminarea serviciului divin noul asesor, Dr. Elie Cristea, va cuvânta credincioșilor noștri. După un interval scurt de timp, va urma conferința celuiialalt, tot nou asesor, Nilaș Ivan. Interesul publicului Sibiian față de escursiunea această, asigură de pe acum succesul. Un număr însemnat dintr-o frunză Sibiianului s'au anunțat ca părtași întru luminării poporului nostru țeran. Credincioșii noștri din Cristian s'au avisat prin parochul local, îndemnându-i ca unul să nu lipsescă din comună, căci serbătoare mergem să le facem, și în schimb nimic nu le cerem, numai dragoste și ascultare. Poftim la întâlnire și pe fruntașii comunelor vecine, precum pe toți cei-ce se interesează de binele și înaintarea poporului.

Tâmpla „Bisericei-Albe.” Având să se restaureze palatul metropoliei din Iași și în acest scop trebuind a fi desfundate hrubele de sub palat, — întru alte lucruri de însemnătate istorică și arheologică a fost aflată și tâmpla „Bisericei-Albe”, biserică ce până înainte de asta cu o sută de ani se afla pe locul unde acum e palatul metropoliei. Această tâmplă — zice „Evenimentul” din Iași — „e sculptată cu mult meșteșug în lemn de teiu și per”, pe alocurea se cunoșc pe ea conturele șterse ale unor picturi.

Asemenea s'au aflat cu ocaziunea desfundării hrubelor două și sculptate frumos, în stil bizantin, cari odinioară aparțineau vechii biserici de la Cetatea-Neamțului.

Nou inspector școlar. Ministrul de culte și instrucțiune publică s numit inspector reg. de școle în comitatul Odorheiului pe Sziklay P. Gyula, fost până acum sub-inspector în comitatul Timiș.

Moșie de vîndare. În Fornădia și Cănelul-de-jos sunt case și pământuri de vîndare, eventual de dat în arîndă. Doritorii de a le avé sunt poftiți a se adresa preotului Petru Cămpian, în Fornădia.

Furt în Seliște. „Sieb. D. Tageblatt” raportază că în noaptea de Marți spre Mercuri câțiva lucrători croați au spart prăvălia lui Nicolae Sirbu din Seliște și au furat: 7 bancnote de câte 100 fl., 20 bancnote de câte 10 fl., 30 bancnote române de câte 20 franci, apoi bancnote rusești în valoare de peste 200 coroane și patru monede de aur de câte 20 coroane. Făptuitorii se numesc Markios sau Marcu Kis, Zories sau Zorița Marcu, Iosif Koodcio-vici și Grigoriu Sarici.

Sfîntul Sinod al bisericei gr. ort. din România s'a întrunit în sesiune de primăvară. Deschiderea sesiunii s'a făcut Marți, la orele 10, în prezența ministrului de culte, dl Spiru Haret, care a citit decretul de convocare și a declarat sinodul de deschis. Ședințele se țin sub președinția I. P. S. Sale Metropolitului-Primat.

† Iosif Maxim. Mercuri (1 Maiu st. n.) dimineața a răposat în Brașov, în etate de 55 ani, profesorul Iosif Maxim de la școala reală română de acolo. Răposatul a servit ca profesor peste 31 ani. — Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată.

Din partea familiei decedatului ni-s'a trimis următorul anunț funebrel: Iosif Maxim profesor la școala reală greco-orientală română din Brașov, s'a mutat la cele eterne în urma unei scurte dar grele suferințe, împărțit fiind cu sfințele Taine, Mercuri în 1/14 Maiu 1902 la 3 ore dimineața, în anul al 55-lea al vieții și al 32-lea al funcțiunei sale de profesor. Despre această pierdere ireparabilă înconștințăm cu durere pe toate rudeniile și pe toți amicii și cunoscuții iubitelui decedat. Rămășițele pămîntesei ale scumpului adormit în Domnul se vor ridica din Paraclisul Bisericei Sf. Nicolae și se vor așeza spre vecinică odihnă, Vineri în 3/16 Maiu 1902 la 3 ore p. m. în cimitirul Bisericei Sf. Nicolae din Prund (Scheiu). —

Brașov, 1/14 Maiu 1902. — Mara înăscută Cloaje, soție. Iosif student tehnic. Romulus, Catinca, copii. Maria I. Cloaje, socră. Dr. Ioan Cloaje și soția Maria, Vasile Cloaje și soția Paraschiva, Nicolae Brătulescu și soția Ana, cumnați și cumnate. Nicolae Hânsea, nepot.

Esplosie uriașă. La gara Sheraden pe linia căii ferate Fort-Vairé — Chicago (America) în cursul arangierii vagoanelor a explodat o mare cantitate de petrol, încărcat pe mai multe vagoane. Pe urma esplosiei douăzeci oameni au fost uciși, o sută cincizeci au fost răniți de moarte, iar alți mulți au scăpat cu răni mai puțin periculoase. Vagoanele din urmă au bui pe cele explodate, prin ce au provocat aprinderea petroleului; flăcările, cari băteau până la înălțime de douăzeci metri, au făcut să explodeze și celelalte vagoane și întrăgă gara a fost cuprinsă în potop de vapoare. Rîul de petrol aprins a curs pe distanță de un mil și jumătate până la orașul Estlenborough, unde a mai explodat odată, demolând trei edificii mari, între cari și un hotel.

Furtuni și grindină. În comitatul Bihor în comuna Paptamăsi și în hotarele din împrejurime zilele trecute a fost mare furtună împreună cu grindină, care a nimicit pometurile, vile și sămănăturile. Într-o fulgere și tunete înfiorătoare furtuna a durat peste un pătrar de oră, iar grindina bătea în mărirea alunelor și în așa desime, căt întuneca văzduhul. — Despre asemenea furtună și grindină se raportază și din Kaposvár și din părțile nordice ale comitatului Somogy.

Nenorocire în ocele de la Mehadia. Luni noaptea într-o tără a ocelor de cărbuni de la Mehadia un strat de cărbuni s'a surpat și a îngropat sub el doi lucrători. Unul dintr-o cei doi nenorociți a fost scos rănit grav, al doilea însă: Iosif Cosma, în etate de 22 ani, a fost strivit de tot. Numai cadavrul i-a putut fi scos de sub mormanul de cărbuni. A rămas după el o sormană vîduvă, al cărei soț tot în urma unei asemenea nenorociri își perduse viața.

Maial în Năsăud. Elevii gimnasiului superior fundational din Năsăud invită la maialul ce-l vor arangia la 24 Maiu st. n. în grădina gimnasială. Inceputul la 7 ore dimineața; închiderea la 8 ore seara. În pauză se vor juca: Bătuta, Călușierul și Romanul. Prețul de intrare: o coroană pentru o persoană. Venitul e destinat pentru fondul de rechisite de la gimnasiu.

Știri mărute. Poliția din Barcelona (Spania) a suprimat un conveticol de anar-chiști, dintre cari a arestat 37. — În Chiachta (Rusia) un viscol de zăpadă, care a durat trei zile, a îngropat mulțime de curdi de vite mari și turme de oi. — Soția lui Andrei Staroni din Dubrava (comitatul Liptó) a născut patru gemeni. Atât nou născuții, cât și mama lor, se află în deplină sănătate. — Dr. Alexandru Crăciunescu și-a reînceput praxa medicală la Băile-Herculane (Mehadia) eri (15 Maiu st. n.). — Din Viena se raportază, pe baza știrilor sosită acolo, că Vezuvul începe a fi neliniștit; simptomele prevestec primejdii mare, despre ce populațiunea din jur a fost avisată deja din partea autorităților. — Localul de petrecere din Viena „Venedig in Wien” a fost distrus de un mare incendiu; mulți oameni au căzut jertfă flăcărilor.

Cărți și reviste.

Au apărut:

„Școlarul declamator”, colecțiune de versuri pentru școlari și adulți, aacomodate spre a fi declamate la esamene, zile onomastice, concerte etc. Pe 79 pagini 8° mic broșura conține 30 poezii, parte proprii ale autorului Nicu Stejărel, parte alese din scrierile altor autori. Broșura a apărut în Arad (tipografia „Tribuna Poporului”) și costă 50 fileri.

„Cartea de Aur sau luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară”, — volumul I. de T. V. Păcățian, și se trimite imediat celor-ce doresc să o aibă. Prețul unui exemplar broșat 10 coroane, legat în pânză 11 cor. 60 bani. Se poate procura de la autorul în Sibiu, ori prin librăria arhidieceasă.

Posta redacțiunei.

Dlul G. T. în Butene. Raportul trimis a sosit. Vom căuta se 'i facem loc cât mai curînd.

AMVONUL.

Cuvîntare

la Dumineca Samarinenței.

„Duh este Dumnezeu, și cine se închină Lui, se cade să se închine cu duhul și cu adevărul”.

(Ioan IV, 24).

Un incident la părere de tot neînsemnat, și anume întâlnirea cu o muiere Samarinență la puțul lui Iacob, a dat ansă Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos de a rosti frumosul și în veci memorabilul cuvînt, care va servi drept text pentru meditațiunea noastră de astăzi și care cuprinde un adevăr fundamental din învățătura lui cea luminată. Cunoșcînd adevărul muierea Samarinență din cuvintele lui Iisus, cum-că acesta nu pôte fi un om de rînd, ci ore-care Proroc este, se rugă de Mântuitorul, să-și deslege întrebarea ce era atunci mult discutată între Iudei și între Samarineni despre locul și modul cinstirii lui D-zeu. Samarinenii adevăr aduceau jertfa lor în muntele Garisim, iar Iudeii susțineau, cum-că Ierusalimul este locul cel adevărat al închinării lui D-zeu, — diferință, ce se deriva de la împărțirea imperiului sub următorii lui Solomon, dar' și mai mult de la reînțocirea unei părți a poporului israelitean din esilul babilonic. Christos răspunde muierei la această întrebare, cum-că va veni timpul, când nici în muntele acela, nici în Ierusalim nu se vor face întru acest chip închinăciuni lui D-zeu, ba că a sosit vremea, întru care închinătorii de D-zeu cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; căci acest fel de închinători sunt bineplăcuți lui D-zeu.

Să căutăm deci, iubitorilor creștini, a ne da samă despre înțelesul cel adevărat al acestor cuvinte dumnezeiești, prin cari anunță Mântuitorul, cum trebuie să se îndeplinească adevărata cinstire de D-zeu, pentru-că de la înțelegerea cea drăptă a acestui înalt cuvînt depinde cunoștința noastră de D-zeu și manifestarea prin fapte a acestei cunoștințe.

Așa dar': Duh este D-zeu. Ore este de lipsă a o documenta această? Căci care loc ar pute încăpea pe cel neîncăput? Pe cel-ce a făcut cerul și pămîntul și toate, câte sunt într'însele? Adevărat, că în testamentul vechiu ni-se spune, că D-zeu s'a arătat lui Moise și prorocilor în mod vizibil; noi însă totuși arătarea această o considerăm numai ca o închipuire a respectivelor persoane, cari au viețuit și au scris cu mii de ani înainte de noi. De-ore-ce noi pe D-zeu ca duh nu-l putem cuprinde cu simțirile noastre esteriore, mărginite, — adevăr, care 'l esprimă și cîntarea noastră biserică: „Pe Dumnezeu a 'l vedé nu e cu puțință omenilor”; ear' evangelistul Ioan zice la începutul evangheliei sale, că pe D-zeu nimeni nu l'a vădut nici odinioară, cel unul născut Fiul Tatălui, acela a spus.

Deci fiind D-zeu Duh, nu pôte fi mărginit în loc sau spațiu, ci el este pretutindenea de față. Christos indică dar' femeii Samarinenței, că închinarea cea de până acum, mărginită la un loc hotărît, se va desființa, și mai desăvîrșit chip al închinării lui D-zeu se va introduce. D-zeu nu este corp, ca ființa de față a lui să fie legată de un anumit loc, ci el este duh și în tot locul de față: carele pretutindenea ești — zice cîntarea noastră biserică — și toate le plinesci. Deci închinarea lui se pôte face nu numai în Ierusalim, cum credeau Iudeii, sau pe muntele Garisim, cum afirmau Samaritanii, ci ori în care loc, căci, „al Domnului e pămîntul și plinirea lui”!

Și cine se închină lui, se cade să se închine cu duhul și cu adevărul. Ce adevăr cuprind cuvintele acestea, iubii ascultători! Căci se aruncăm numai o scurtă privire asupra modului de închinare a popoarelor păgâne. Ce întunecime, ce aberațiune aflăm aci!

Popoarele păgâne înainte de toate nu se închinau la un singur Dumnezeu, ci la mai mulți.

Ioan Baptist Boiu
catechet

(Va urma).

Nr. 102/902.

[60] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de nou sistemată Barcan, mai înainte filie la Sita-Buzău, în protopresbiteratul Treiscaunelor, se escrie prin acesta concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare.

Cu privire la emolumentele împreunate cu acest post se pot lua informațiuni de la oficiul protopresbiteral subscris ori de la cei competenți din Barcan.

Doritorii de a reflecta la acest post și vor așterne cererile concursuale, instruite conform normelor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, având a se prezenta în biserică în vre-o Duminică sau sâmbătă spre a arăta dexteritatea în rituale și a se face cunoscut poporului.

Brețcu (Bereczk), 19 April 1902.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Treiscaunelor, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Dimitrie Coltofean
protopresbiter.

Nr. 192

[59] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia Inuri din protopresbiteratul Albeii-Iulii se escrie nou concurs cu termen de 30 zile, de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în cōla B. pentru întreținerea venitelor parochiale de la stat.

Cei-ce doresc a ocupa acest post au așterne — în termenul susindicat — petițiunile concursuale instruite în sensul normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral, având a se prezenta în biserică în vre-o Duminică sau sâmbătă spre a arăta dexteritatea în rituale și a se face cunoscut poporului.

teral, având a se prezenta înainte de alegere în o Duminică sau sâmbătă în biserică, spre a cânta și cuvânta respective celebra.

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al tractului Albeii-Iulii, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Alba-Iulia, 24 April 1902.

Ioan Teculescu
protopresbiter.

Douăsprezece

Cântece de școlă

pentru două și trei voci egale

de

Timotei Popovici

prof. de muzică la seminarul „Andreian”.

Caetul I.

se află de vânzare în Editura Librăriei Archidieceesane cu prețul de 50 fil. plus porto 6 fil. eară recom. 45 fil. se mai pot procura și de la Tipografia și Librăria diecesană Caransebeș, Librăria I. Ciureu, Brașov, Tipografia A. Todoran Szamos-Ujvár, Tipografia și Librăria seminarului gr.-catolic Blaj și la Tipografia și Librăria H. Pardini Cernăuți (Bucovina).

Potire	din argint de china, intern suflate	Corône
	cu aur, gravate	30.—
	negravate	18.—
Cădelnițe	de fer nickelate	12.—
	de alamă galbenă	10.—
Lingurițe	pentru cuminătură, suflate	4.40
	cu aur	7.20
Disc	pentru agneți, suflat cu aur	7.20
Steuă	pentru agneți, suflată cu aur	5.60
Copie (cutit)	pentru agneți, suflată	4.40
	cu aur	4.40

Se află de vânzare la

Librăria și Tipografia archidieceesană.

In préjma esamenelor!

* In préjma esamenelor!

Scrisori de esamen
(propise)

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în Tipografia archidieceesană, în colôre vênătă, pe hârtie fôrte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 2 fil.; 100 bucăți 1.30 cor. și porto postal.
Comandele din afară se esecută imediat.

Librăria tipografiei archidieceesane

La Librăria Tipografiei archidieceesane din Sibiiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasânției Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tôte zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfinței cuminăcături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla Sinacsariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tôte lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voseresnelor dela Duminēca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminēca din Postul mare, preste tōți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1902.

Budapesta — Predeal										Budapesta — Arad — Teiuș											
Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.			Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.			Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.		
10.—	10.—		2.10	pl.	Viena	sos.	1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	12.30	8.50	pl.	Viena	sos.	3.25	7.20	6.20	6.20
8.30	6.50	5.45	9.15		Budapesta (gara centrală).		7.10	1.50	6.20	7.50	8.10	6.50	10.00	2.15		Budapesta (gara centrală).		6.10	1.10	7.20	9.35
11.21	8.46	9.02	11.12		Szolnok		3.37	11.44	3.35	5.39	10.56	8.46	1.00	4.15		Szolnok		2.49	11.19	4.13	7.32
1.33	10.38	11.33	12.47		P. Ladány	pl.	1.19	10.06	1.34	4.03	3.33	11.51	6.05	7.11	sos.	Arad	pl.	9.35	8.18	11.20	4.21
3.42	11.56	1.48	2.11	sos.	Oradea-mare	sos.	11.04	8.43	11.36	2.38	4.07	12.11	6.35	7.18	pl.	Glogovaț	sos.	8.57	8.08	10.50	4.06
4.10	12.21	2.06	2.18	pl.	Mező Telegd		10.44	8.38	11.17	2.31	4.72	—	6.46	—		Györök		8.45	—	10.33	—
4.50	12.51	3.03	2.51		Rév		1.07	8.11	10.42	2.01	4.07	—	7.06	—		Pauliș		8.24	—	10.14	—
5.33	1.27	3.45	3.26		Bratca		9.32	7.47	10.08	1.37	5.03	—	7.16	—		Maria-Radna		8.12	—	10.00	—
5.56	—	4.06	—		Ciucia		9.11	—	9.50	—	5.20	12.49	7.29	7.56		Conop		7.57	7.30	9.45	3.27
6.42	2.14	4.52	4.16		Huiedin		8.37	7.09	9.19	12.55	5.54	—	7.55	—		Bérvava		7.22	—	9.15	—
7.23	2.46	5.32	4.52		Nadășul-ung.	pl.	7.58	6.40	8.37	12.23	6.13	1.16	8.11	8.24		Soborșin		7.05	7.00	8.57	—
8.23	—	6.39	5.42	sos.	Ciș	sos.	6.42	5.41	7.21	—	6.58	1.46	8.51	8.54		Zam		6.25	6.34	8.15	2.31
8.37	3.42	6.59	5.55	pl.	Cluș		6.17	5.23	7.—	11.10	7.27	2.05	9.19	9.11		Gurasada		5.50	6.03	7.41	2.05
8.54	4.20	8.30	6.11	pl.	Apahida		5.25	—	6.45	10.50	7.53	—	9.43	—		Ilia		5.23	—	7.16	—
9.11	4.41	8.59	6.27		Ghiris		5.03	—	6.27	16.34	8.08	2.23	9.59	9.34		Branicica		5.13	5.45	7.06	1.39
10.17	5.53	10.29	7.26		Cucerdea	pl.	3.48	—	5.18	9.30	8.26	—	10.67	—		Deva		4.49	—	6.43	—
10.47	6.24	11.16	7.50		Ujóra	sos.	3.11	—	4.43	9.00	8.52	2.54	10.42	10.00		Simeria (Piski)		4.27	5.19	6.20	1.12
10.56	6.33	11.31	7.52		Vințul-de-sus		3.02	—	4.33	8.55	9.06	3.06	10.46	10.11		Orăștia		4.12	5.08	6.05	1.00
11.03	6.40	11.40	7.56		Aiud	pl.	2.56	—	4.27	8.50	9.52	3.32	11.35	10.43		Șibot		3.83	4.36	5.19	12.12
11.12	6.48	11.50	—		Teiuș	sos.	2.49	—	4.20	—	10.16	—	11.56	—		Vințul de jos		3.13	—	4.55	11.57
11.34	7.11	12.20	8.16		Crăciunel	pl.	2.27	—	3.59	8.29	10.38	4.00	12.16	11.11		Alba-Iulia		2.53	4.09	4.34	11.40
11.52	7.32	12.46	8.32	sos.	Blaș (ungh. Têrnevei)	sos.	2.05	—	3.38	8.12	10.54	4.26	12.34	11.23		Teiuș	pl.	2.33	3.57	4.17	11.13
12.24	—	1.36	8.37	pl.	Blaș		1.35	—	3.02	8.00	11.30	—	1.05	11.45	sos.			2.00	3.33	3.43	—
12.53	—	2.10	—		Micăsasă		1.04	—	2.36	—											
1.02	—	2.19	9.04		Copșa-mică	pl.	12.53	—	2.26	7.35											
1.14	—	2.30	—		Mediaș	sos.	12.43	—	2.16	—											
1.45	—	3.03	9.31		Elisabetopol	pl.	12.05	—	1.44	7.03											
2.01	—	3.27	9.43	sos.	Sighișora	sos.	11.45	—	1.25	6.56											
2.15	—	3.32	9.47	pl.	Hașfalău		11.09	—	1.06	6.50	—	2.00	7.30	4.10	plcă	Vințul-de-jos	sos.	11.30	7.43	10.15	—
2.33	—	4.51	10.01		Homorod		10.53	—	12.49	6.37	—	2.24	7.57	4.31		Sebeșul-săseșc		11.14	7.28	9.55	—
3.04	—	4.21	10.25		Ágostonfalva	pl.	10.24	—	12.18	6.16	—	2.47	8.20	4.49		Câlnic		10.56	6.43	9.15	—
3.40	—	4.56	10.53	sos.	Ápața	pl.	9.48	—	11.40	5.49	—	3.11	8.44	5.03		Cunța		10.46	6.34	9.02	—
3.47	—	5.03	11.—	pl.	Feldioara	sos.	9.22	—	11.33	5.42	—	3.21	8.54	5.17		Mercurea-Sărătura		10.31	6.15	8.43	—
4.03	—	5.22	11.14		Brașov		9.04	—	11.17	5.29	—	3.40	9.12	5.31		Mercurea		10.19	6.00	8.28	—
5.35	—	6.52	12.26		Timiș	pl.	7.44	—	10.03	4.23	—	3.54	9.26	5.42		Apoldul-mic		10.09	5.18	8.14	—
6.13	—	7.29	12.58		Predeal	sos.	7.07	—	9.22	3.50	—	4.30	10.05	6.11		Apoldul-mare		9.52	4.55	7.52	—
6.43	—	7.56	1.16		București	pl.	6.45	—	8.57	3.35	—	4.58	10.33	6.33		Galeș		9.33	4.25	7.24	—
7.16	—	8.28	1.35				6.16	—	8.27	3.15	—	5.27	11.07	6.56		Săliște		9.17	4.05	7.05	—
8.00	—	9.07	2.09	sos.			5.40	—	7.48	2.45	—	5.40	11.20	7.06		Săcel		8.58	3.40	6.41	—
11.40	—	3.55	2.19	pl.			9.23	—	5.00	2.18	—	5.50	11.30	7.15		Cacova		8.43	3.23	6.29	—
12.38	—	4.40	3.01				8.45	—	4.05	1.42	—	6.01	11.45	7.24		Orlat		8.38	3.16	6.17	—
1.11	—	5.10	3.31				8.20	—	3.32	1.12	—	6.18	12.03	7.35		Cristian		8.18	2.43	5.50	—
8.05	—	11.55	9.10	sos.			3.05	—	7.35	9.15	—	6.44	12.29	7.56		Turnișor		7.54	2.17	5.17	—
											—	6.55	12.40	8.05	sos.	Sibiu	plcă	7.44	2.05	5.05	—

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș										Arad — Timișóra -A											
tren de persoane				tren mixt.			tren de pers.	tren mixt	tren de pers.	tren de pers.				tren mixt.			tren mixt.	tren de pers.			
2.21	4.43	11.14	7.10	pl.	Copșa mică	sos.	6.25	9.32	3.19	12.35	—	6.15	11.56	5.00	pl.	Arad	sos.	10.43	3.44	10.59	—
3.43	6.27	12.35	8.42		Ocna (Scalde)	pl.	5.13	8.15	1.40	11.07	—	7.00	12.42	6.14		Vinga		9.47	3.01	10.17	—
4.12	7.04	1.04	9.15	sos.	Sibiu		4.40	7.41	1.05	10.30	—	7.21	1.05	6.52		Mercizifalva		9.09	2.33	9.50	—
tr. mxt.		tr. mxt.	—	pl.		sos.	—	7.33		8.57	tr. mxt	7.49	1.35	7.39	sos.	Timișóra	pl.	8.25	2.00	9.17	—
4.33		2.—	—		Tâlmacin mare		—	6.45		8.04											
5.23		2.54	—		Avrig		—	6.01		7.15											
6.15	Comunle Numai Marfa și Vinerea.	3.59	—		Făgăraș	pl.	—	3.32		4.25											
8.34		6.35	—	sos.			—														

Notă. Numerele încadrate în linii negre înseamnă orele de noapte.

Copșa-mică — Sibiiu — Avrîg — Făgăraș

tren de persóne				tren mixt.		tren de pers.	tren mixt	tren de pers		
2.21	4.43	11.14	7.10	pl.	Copșa mică	sos.	6.25	9.32	3.19	12.35
3.43	6.27	12.35	8.42		Ocna (Scalde)		5.13	8.15	1.40	11.07
4.12	7.04	1.04	9.15	sos.		pl.	4.40	7.41	1.05	10.30
tr. mxt.		tr. mxt.	—		Sibiiu		—			
4.33	Comunie Numai Marța și Vinerea.	2. —	—	pl.		sos.	—	7.33		8.57
5.23		2.54	—		Tâlmăciu mare		—	6.45		8.04
6.15		3.59	—		Avrig		—	6.01		7.15
8.34		6.35	—	sos.	Făgăraș	pl.	—	3.32	Cic. Marța și Vinerea	4.25

Arad — Timișoara — A

tren de pers.		tren mixt.			tren mixt.	tren de pers.				
—	6.15	11.56	5.00	pl.	Arad	sos.	10.43	3.44	10.59	—
—	7.00	12.42	6.14		Vinga	pl.	9.47	3.01	10.17	—
—	7.21	1.05	6.52		Mercuzilva	sos.	9.09	2.33	9.50	—
—	7.49	1.35	7.39	sos.	Timișoara	pl.	8.25	2.00	9.17	—

Notă. Numerele încadrate în linii negre însemnă orele de noapte.